

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 2/2026
21.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Митровића и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву и допуни захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића, и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Борковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 13/25 од 17.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 13/25 од 17.11.2025. године и то браниоца окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4), 8) и 9) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Борковића, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића поднета против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 13/25 од 17.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године оглашени су кривим и то: окривљени Зоран

Митровић да је извршио продужено кривично дело примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци у коју се урачунава време које је окривљени провео у притвору у периоду од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, и окривљени АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, с тим што ће окривљени издржавати казну у просторијама у којима станује без примене електронског надзора, а уколико окривљени за време издржавања ове казне самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом у ставу 2. изреке, од окривљеног Зорана Митровића одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела ближе наведена у изреци пресуде, док је у ставу 3. изреке пресуде окривљеном Зорану Митровићу изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности у области правосуђа у трајању од 5 година. Окривљени су пресудом обавезани да сnose трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 13/25 од 17.11.2025. године, делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године је преиначена у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење окривљеном Зорану Митровићу за продужено кривично дело примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, а окривљеног АА је за кривично дело злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, док су жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у преосталом делу, као и жалбе браниоца окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића и браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Борковића, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног Зорана Митровића, адвокат Слободан Протић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4), 8) и 9), члана 439. тачка 1) и члана 441. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, као и да у смислу члана 488. став 3.

ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости; бранилац је поднео и допуна захтева за заштиту законитости;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Борковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање или побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног АА ослободи од оптужбе и одложи извршење правноснажне судске пресуде.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода у захтевима нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4), 8) и 9) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости недозвољен, а допуна захтева за заштиту законитости је неблаговремена, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Борковића је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног Зорана Митровића, адвокат Слободан Протић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а која повреда се огледа у чињеници да је у доношењу пресуде другостепеног суда учествовао судија Данко Лаушевић, као члан већа, који је по наводима браниоца морао бити изузет из поступка по жалби на првостепену пресуду, јер је био члан већа првостепеног суда – Посебног одељења за организовани криминал и то на главном претресу 07.02.2024. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су по оцени овог суда неосновани.

Наиме, одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија-поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће судија или судија-поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац,

бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

По оцени Врховног суда, учествовање судије Данка Лаушевића као члана већа пред првостепеним судом на неодржаном главном претресу дана 07.02.2024. године, не може се уподобити учествовању у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом, а које би представљало разлог за обавезно изузеће судије од поступања у предмету, те Врховни суд налази да побијаним нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића, оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног Зорана Митровића даље у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијаним пресудама учињене и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, односно да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе и да је пресудом оптужба прекорачена, а које повреде образлаже наводима да је првостепеном пресудом чињенично стање у битном измењено, тако да је у изреци осуђујуће пресуде окривљени оглашен кривим за кривично дело примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, иако се оптужним актом истом стављало на терет извршење кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, а осим тога, нижестепени судови су у својим пресудама драстично мењали чињенични опис радње извршења кривичног дела тиме што је суд уместо наведене запрећене казне од 500.000,00 динара, која стоји у тачки 1) оптужнице, навео у пресуди да је казна од 250.000,00 до 500.000,00 динара и тиме изменио чињенично стање, као и тиме што је изменио чињенични опис и навео да је окривљени извршио радњу коју би морао извршити уместо, како је то у оптужници наведено, да је окривљени Зоран Митровић извршио службену радњу коју није смео да изврши, којом изменом је, по наводима браниоца, створио себи простор и могућност за измену квалификације кривичног дела, при чему је избацио из оптужнице и све наводе из последњих 10 редова описа радње извршења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе, о чему се не ради у конкретном случају.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је навео да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и то на тај начин, јер је првостепени суд у другостепеној осуђујућој пресуди изменио чињенични опис радње извршења кривичног дела у односу на радње описане у оптужном акту, међутим, и у овом делу је захтев оцењен као неоснован.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесеној и на главном претресу измењеној и проширеној оптужници.

Дакле, између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела. Прекорачење оптужбе подразумевало би измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела описаног у оптужном акту додавањем веће криминалне воље окривљеном, којом се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Имајући у виду наведено и чињеницу да се правноснажна пресуда односи на исто лице и блаже кривично дело од онога за које је окривљени оптужен, није повређен ни субјективни ни објективни идентитет оптужбе и пресуде, већ је суд само чињенично стање уподобио изведеним доказима, то су супротни наводи браниоца изнети у поднетом захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Браниоци окривљених су у поднетим захтевима за заштиту законитости указали да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему је бранилац окривљеног Зорана Митровића навео да, с обзиром да је овај окривљени оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, иако у тачки 3. изреке пресуде не постоје битни елементи овог кривичног дела и указао је на чињеницу да је окривљеном стављено на терет да је теже повредио право на одбрану ББ, јер је саставио записник о њеном наводном саслушању иако она није била присутна, иако је ББ изјавила пред судом да њена права нису ничим повређена и да је сагласна што је њен брат потписао записник уместо ње и да је то њој ишло у корист да не мора да долази из ... у Поред тога, бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Борковић у поднетом захтеву за заштиту законитости је навео да је првостепени суд услед неправилне примене одредбе члана 29. став 1. Кривичног законика погрешно нашао да се у радњама окривљеног стичу битна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика.

Овако изнети наводи захтева су по оцени Врховног суда неосновани, а како су исти већ били предмет разматрања Апелационог суда у Београду, јер је на њих указивано у поднетим жалбама бранилаца на првостепену пресуду, који је одлучујући по жалбама бранилаца те наводе оценио неоснованим и на страни 9, 10. и 11. образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге, које разлоге и овај суд прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Зорана Митровића, адвокат Слободан Протић наводи да су судови ценили и прихватили једино доказе који иду на штету окривљеног, а да суд није прихватио да изведе доказе ближе наведене у захтеву које је предложила одбрана, којим наводима указује на учињену повреду из члана 395. ЗКП, а на који начин је, по наводима браниоца учињена и повреда члана 16. став 2. ЗКП, јер нису са једнаком пажњом утврђене чињенице које терете или у корист окривљеног.

Такође, адвокат Слободан Протић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је другостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији занемарио бројне олакшавајуће околности и нашао да није било места ублажавању казне, те је окривљеном Зорану Митровићу изрекао високу казну затвора, којим наводима бранилац суштински указује на учињену повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Борковића, указује се на чињеницу да није доказан умишљај учиниоца кривичног дела, чиме бранилац указује на погрешно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, односно изнетим наводима суштински указује на учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи да суд приликом одмеравања казни није узео у обзир све утврђене чињенице које је одбрана истицала у току првостепеног поступка, да је погрешно ценио да постоје отежавајуће околности на страни окривљеног које указују на потребу изрицања теже казне затвора од оне која је изречена првостепеном пресудом, услед чега је казна неправилно одмерена, којим наводима се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 16. ЗКП, члана 395. ЗКП, члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљених у овим деловима оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Зорана Митровића, адвоката Слободана Протића поднео је допуну захтева за заштиту законитости, али имајући у виду одредбу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, којом је прописано да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП, односно у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правоснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек, а који рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног, и чињеницу да је окривљеном Зорану Митровићу правноснажна пресуда уредно достављена 26.12.2025. године, како то произлази из повратнице која се налази у списима предмета, а да је допуну захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног предао Вишем суду у Београду дана 27.01.2026. године, како то произлази из пријемног печата Вишег суда, то је предметна допуна захтева поднета након законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд допуну захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као неблагоприятну.

Из свега напред наведеног, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 1) и 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић